

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Księżak

SSN Adam Redzik

w sprawie ze skargi E. J.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. akt III AUa (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 14 października 2020 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pani E. J. (dalej jako: Skarżąca) w piśmie z dnia 26 czerwca 2020 r. wystąpiła osobiście do Sądu Najwyższego o stwierdzenie, że w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...) o sygn. akt III AUa (...) doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania powyższej sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Skarżąca domagała się tym samym:

1. stwierdzenia przewlekłości postępowania w tej sprawie;
2. przyznania Skarżącej od Skarbu Państwa kwoty 20.000 zł;
3. zobowiązania Sądu Apelacyjnego w (...) do wyznaczenia rozprawy w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia rozpoznania złożonej przez nią skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z przepisem art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75; dalej jako: ustawa o skardze na przewlekłość), w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

W niniejszej sprawie skarga dotyczyła postępowania zainicjowanego apelacją Skarżącej, wywiedzioną w związku z oddaleniem odwołania w sporze z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych. W tym zakresie właściwe pozostają zatem przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. Zgodnie z przepisem art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

W niniejszej sprawie Skarżąca wniosła pismo osobiście, przez co nie dopełniła obowiązku, o którym mowa powyżej. Tym samym złożona przez nią skarga jest niedopuszczalna z mocy ustawy i podlega odrzuceniu (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 2 października 2019 r., I NSP 103/19; z 16 kwietnia 2019 r., I NSP 5/19; z 21 marca 2019 r., I NSP 1/19; z 19 czerwca 2017 r., III SPP 32/17).

Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z 398⁶ § 3 k.p.c. i art. 87¹ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.